

Bijzondere tijd

Nu de maanden september en oktober voorbij zijn, mag ik terugkijken op een heel bijzondere tijd. Hierbij denk ik op de eerste plaats aan de viering van mijn 25-jarig priesterfeest. Natuurlijk was dit voor mij een persoonlijk hoogtepunt. Maar wat mij nog veel blijer maakt, is dat dit – door de betrokkenheid van velen van U – ook een feest geworden is voor héél onze Emmanuelparochie. Hiervoor ben ik U oprecht dankbaar. Ook de presentatie van onze nieuwe collega pastor Ria Doornbusch mocht er zijn. De kerk in De Belte, waar deze presentatie plaatsvond, was goed gevuld. En ook het samenzijn nadien in parochiehuis “De Zandbelt” was goed georganiseerd en vond plaats in een geanimeerde sfeer. Een goede start voor onze nieuwe collega! Verder ligt ook de bedevaart van onze Emmanuelparochie naar Lourdes nog vers in mijn geheugen. Met 44 pelgrims uit verschillende locaties van onze parochies gingen we op pad. In de groep was er een goede geest en de vieringen waren indrukwekkend, niet in de laatste plaats door de muzikale inbreng van het Ommense koor “Intermezzo”. Ook de ontmoetingsdagen voor onze senioren bij zaal Reimink in Lemelerveld mag niet onvermeld blijven. Geweldig dat we na 3 jaar elkaar weer in zo groten getale konden ontmoeten. We hebben met elkaar gevierd, maar we hebben er ook een ‘vretborrel’ (glaasje advocaat met slagroom) met elkaar op genomen!

Na deze feestelijkheden ben ik – en zijn wij – nu terug met beide benen op aarde. Nog druk bezig om iedereen te bedanken, wachten alweer de uitdagingen van een volgende bijzondere tijd. Zo zijn er de financiën van onze

Emmanuelparochie en haar geloofsgemeenschappen. We hebben nog een aardige spaarpot. Maar toch: in onze kerken merken ook wij de effecten van de gestegen kosten en energieprijzen. Iedere locatie gaat hier op haar eigen manier mee om. Maar op veel plekken in onze parochie vieren we inmiddels, om geld te sparen, in het parochiecentrum of in een andere ruimte. Alleen bijzondere vieringen, zoals Allerzielen, uitvaarten en Kerst, gebeuren nog in de 'gewone' kerkruimten. Hoe zal dit bevallen? Het is wel even wennen, soms ook wat passen en meten, maar toch zijn mijn eerste ervaringen op dit punt niet slecht. Voordeel van deze manier van vieren is, dat we lekker dicht op elkaar zitten en zo echt een vierende gemeenschap kunnen zijn!

Een andere 'hete aardappel' is het nieuwe beleidsplan van onze Bisschop: "Blijft dit doen om Mij te gedenken". Onze Kardinaal wenst, dat de eucharistie weer het kloppend hart van onze geloofsgemeenschap wordt. Ook daarom vraagt hij, om in de komende vijf jaar de woord- en communievieringen geleidelijk aan 'af te bouwen'. Het uitgangspunt van deze nota van onze Bisschop deel ik. Ook voor mij als priester is de eucharistie hoogtepunt en bron. Tegelijk heb ik ook zorg om onze lokale geloofsgemeenschappen: hoe kunnen zij – met name op zondag – blijven samenkomen rond Woord en Sacrament? Mijn gedachten gaan ook uit naar hen, die zich jarenlang met hart en ziel hebben ingezet voor de woord- en communievieringen in onze parochie: collega's in het pastoraal team, maar evenzeer alle liturgische werkgroepen en parochiële voorgangers; hoe kunnen hun gaven en talenten, en ook hun inspiratie en toewijding, van betekenis blijven voor U als parochianen? Gelukkig hebben we nog vijf

jaar om hierover met elkaar na te denken. Dit is de tijd, die de Bisschop ons gunt om deze weg met elkaar af te leggen. Ook dit zal een bijzondere tijd worden.

Wanneer U dit artikel leest, staan we aan het begin van de Advent. Ook een bijzondere tijd! Want we gaan van donker naar licht, naar de vreugde om het nieuwe leven. Dat dit nieuwe leven ook in ons geboren mag worden.

Pastoor André Monnikhof